

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

Conferència anual de l'European Parliamentary Technology Assessment (EPTA)

Palau del Parlament, 23 d'octubre de 2012

La presidenta

Bon dia a tothom. Em plau saludar-los en l'acte d'inauguració de la conferència de l'EPTA, que reuneix les diverses oficines d'assessorament científic i tècnic del Parlament Europeu i de moltes assemblees legislatives de la Unió Europea, i també alguns membres associats. Vull saludar també els ponents de les conferències i els responsables dels instituts d'investigació i recerca catalans que participen avui també en aquesta trobada. Benvinguts tots a Barcelona, capital de Catalunya.

Té la paraula, en primer lloc, la senyora Marta Aymerich, responsable de recerca i innovació del departament de salut de la Generalitat de Catalunya.

(.....)

Moltes gràcies a tots dos, al senyor Castellà i la senyora Aymerich, per les paraules en aquesta inauguració de la conferència de l'EPTA. Vull saludar les autoritats acadèmiques, les dues diputades, Mireia Canals i Dolors Batalla, els membres del Consell Assessor del Parlament de Catalunya i tots els membres de les oficines d'assessorament científic i tècnic del Parlament Europeu i de les assemblees legislatives.

Em plau adreçar-los unes paraules de salutació en la inauguració d'aquesta trobada que hem organitzat al Parlament de Catalunya amb motiu de la conferència anual i la presidència per part de Catalunya de l'EPTA.

Es troben en un edifici singular, que ajuda a explicar els tres darrers segles de la història de Catalunya. Fou construït com a arsenal d'una ciutadella militar que no

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

tenia la funció de defensar Barcelona, sinó de controlar-la i reprimir-la després de la derrota de la guerra del 1714. En aquell moment, el rei Felip V va ordenar construir, com a instrument de repressió, el parc de la ciutadella, on es troba avui aquest palau. Abans d'esdevenir seu parlamentària el 1932 durant la Generalitat de la segona república, i novament a partir del 1980, aquest edifici fou un projecte de palau reial i de museu d'art. Aquest any 2012, durant la diada nacional de Catalunya, l'11 de setembre, n'hem celebrat el vuitantè aniversari com a seu del legislatiu català.

Han vingut a Barcelona en uns moments excepcionals. Per a nosaltres, els catalans, és un moment històric. En programar aquestes activitats no podíem preveure que ens trobaríem al mes d'octubre amb la legislatura acabada i la convocatòria anticipada d'eleccions per al 25 de novembre. Aquesta IX legislatura es va iniciar el desembre del 2010 i havia d'acabar quatre anys després, és a dir, el 2014. Diversos esdeveniments importants, però, han fet que el president de Catalunya hagi anticipat les eleccions. Aquest 11 de setembre, festa nacional de Catalunya, van manifestar-se pels carrers de Barcelona més d'un milió i mig de persones. Han de tenir en compte que Catalunya és un país petit, de 7.400.000 persones. Mai no havien sortit al carrer d'una manera festiva, democràtica, cívica i amb un to innegablement reivindicatiu tantíssimes persones. I van sortir per reclamar més drets i llibertats i poder decidir el seu futur com a poble.

Després de trenta anys d'estat autonòmic a Espanya, i després de trenta anys de tenir una autonomia insuficient respecte a la voluntat del mateix poble de Catalunya, després del col·lapse d'aquest sistema autonòmic, el que ha volgut i el que vol el poble de Catalunya és clarificar el seu estatus jurídic, polític i constitucional. I és per aquest motiu que fa escassament un mes el president de la Generalitat va dissoldre el Parlament de Catalunya i va convocar eleccions anticipades.

En tot cas, els vull fer arribar un missatge de tranquil·litat que els demano que transmetin als seus col·legues i conciutadans. Els catalans som on sempre hem estat. Som una nació d'Europa, som un país de pau i de concòrdia, amb una llengua pròpia, el català, parlada per 10 milions de persones, amb una cultura i una identitat diferenciades, que ha tingut unes institucions molt antigues d'autogovern basades en el pactisme. És important saber que el primer president de la Generalitat, el primer president del govern de Catalunya, va ser escollit el segle XIV, el 1359. Som un poble que aspira a contribuir al benestar comú i al progrés

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

d'un ideal de construcció d'Europa que la uneixi i l'enforteixi des de la seva rica diversitat. En aquestes condicions no pot alarmar ningú que ens plantejem el nostre dret legítim i democràtic de decidir el nostre futur. I espero i desitjo que la convocatòria electoral del 25 de novembre i els seus resultats ens ajudin a redefinir el nostre futur com a poble.

Vivim també moments de turbulències econòmiques. Tenim molt clar que de la crisi n'hem de saber fer oportunitat. Ens els àmbits que ens afecten –recerca, innovació, talent, excel·lència–, per progressar cal optimitzar recursos, donar suport a l'excel·lència, concentrar esforços en els projectes que sobresurtin i demanar la implicació en aquests àmbits del món empresarial i l'economia productiva, i també l'activisme de la societat civil.

Ahir molts de vostès van fer una visita a una entitat, CosmoCaixa, que l'any 81 va construir el Museu de la Ciència i deu o quinze anys més tard va multiplicar per sis les instal·lacions, una d'aquestes instal·lacions pròpies de la nostra societat civil. El que no han pogut fer les estructures públiques ho ha fet la societat civil catalana. Val la pena apostar-hi. És un projecte de país, i no pas del govern de torn; no és un caprici d'alguns, sinó una necessitat de tothom. La ciència i la tecnologia són un motor econòmic i social de prestigi que tenen determinades nacions, petites i grans, que han apostat per l'economia del coneixement. Abans comentàvem amb el senyor Castellà i la senyora Aymerich que Catalunya ha apostat des de fa anys per l'economia del coneixement. I amb els números que ell els ha donat ho poden comprovar. Catalunya vol pertànyer a aquest grup selecte de petites o grans nacions ben posicionat davant els reptes del segle XXI. El món científic i el seu mètode ens donen vies positives per encarar el futur. És qüestió de fer-se preguntes pertinents, i no pas d'imposar respostes. Cal tenir una mentalitat oberta i un tarannà constructiu, i també donar protagonisme a la creativitat i la innovació.

Avui el seu treball versarà sobre la medicina personalitzada, una realitat de present, a la qual, per cert, Catalunya fa aportacions rellevants, però sobretot una fita del futur que es construeix. La medicina serà cada cop més personalitzada. Es donarà una nova interpretació i vigència al vell aforisme mèdic de "no hi ha malalties, sinó malalts". I amb això transitarem de la medicina reactiva a una salut proactiva i preventiva. La recerca en medicina personalitzada ha de permetre tractaments més eficaços i, en conseqüència, una millora de l'atenció sanitària. El seu impuls i els seus assoliments són una altra mostra del paper molt rellevant que assumeix la ciència en la dignificació de la vida humana i la millora del nostre

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

entorn. Més que mai, no ens trobem davant especulacions i formulacions abstractes, sinó davant l'opció ben real de posar les persones al centre del procés assistencial.

Desitjo que el seu treball i els debats que se suscitin a la conferència que ara hem inaugurat siguin enriquidors i que en acabar tothom pugui concloure que les sessions tingudes aquests dos dies a Barcelona, capital de Catalunya, han servit per estrènyer relacions entre les entitats participants i entre les persones que les representen i alhora per afirmar el valor de l'assessorament en matèria científica i tecnològica per a la millora de la qualitat legislativa i l'activitat parlamentària, però també per a la difusió del coneixement científic.

Espero i desitjo que quan tornin als seus països puguin explicar, encara que sigui molt breument, què és el que passa a Catalunya aquests dies, per què diem i per què dic que són per a nosaltres moments històrics i per què desitgem que després de trenta anys d'autonomia puguem decidir el nostre futur com a poble. Volem que entenguin que Catalunya ha estat i és una identitat històrica diferenciada i que per això sempre hem defensat que Catalunya és una nació, una nació sense estat, però una nació que té el desig de poder decidir el seu futur i que ningú el decideixi per nosaltres.

Moltes gràcies i que tinguin una bona jornada de treball.